

Der Mythos vom Skaldenmet

(aus der *Edda* des Snorri Sturluson)

„Þat váru upphöf til [skáldskapar], at goðin höfðu ósætt við þat folk, er Vanir heita, en þeir lögðu með sér friðstefnu ok settu grið á þá lund, at þeir gengu hváirtveggju til eins kers ok spýttu í hráka sínum. En at skilnaði þá tóku goðin ok vildu eigi láta týnask þat griðamark ok skópuðu þar ór mann. Sá heitir Kvasir. Hann er svá vitr, at engi spyrr hann þeira hluta, er eigi kann hann órlausn. Hann fór víða um heim, at kenna mǫnnum fræði, ok þá er hann kom at heimboði til dverga nokkura, Fjalars ok Galars, þá kǫlluðu þeir hann með sér til einmæli ok drápu hann, létu renna blóð hans í tvau ker ok einn ketil, ok heitir sá Óðreyrir, en kerin heita Són ok Boðn. Þeir blendu hunangi við blóðit, ok varð þar af mjǫðr sá, er hvern, er af drekkur, verðr skáld eða fræðamaðr. Dvergarnir sögðu ásum, at Kvasir hefði kafnat í mannviti, fyrir því at engi var svá fróðr, at spyria kynni hann fróðleiks.“

Þá buðu þessir dvergar til sín jǫtni þeim, er Gillingr heitir, ok konu hans. Þá buðu dvergarnir Gillingi at róa á sæ með sér. En er þeir fóru fyrir land fram, reru dvergarnir á boða ok hvelfðu skipinu. Gillingr var ósyndr ok týndisk hann, en dvergarnir réttu skip sitt ok reru til lands. Þeir sögðu konu hans þenna atburð, en hon kunni illa ok grét hátt. Þá spurði Fjalarr hana, ef henni mundi hugléttara, ef hon sæi út á sæinn, þar er hann hafði týnzkr, en hon vildi þat. Þá mælti hann við Galarr, bróður sinn, at hann skal fara upp yfir dyrnar, er hon gengi út, ok láta kvernstein falla í höfuð henni, ok talði sér leiðask óp hennar, ok svá gerði hann. Þá er þetta spurði Suttungr jǫtunn, son Gillings, ferr hann til ok tók dvergana ok flytr á sæ út ok setr þá í flæðarsker. Þeir biðja Suttung sér lífsgriða ok bjóða honum til sættar í fǫðurgjöld mjǫðinn dýra, at þat verðr at sætt með þeim. Flytr Suttungr mjǫðinn heim ok hirðir, þar sem heita Hnitbjörg, setr þar til gæzlu dóttur sína Gunnlǫllum vér skáldskap Kvasis blóð eða dverga drekku eða fylli eða nokkurs konar lög Óðreris eða Boðnar eða Sónar eða farskost dverga, fyrir því at sá mj...ðr flutti þeim fjǫrlausn ór skerinu, eða Suttunga mjǫð eða Hnitbjarga lög.“

Þá mælti Ægir: „Myrkt þykki mér þat mælt at kalla skáldskap með þessum heitum, en hvernig kómusk þeir æsir at Suttunga miði?“

Bragi svarar: „Sjá saga er til þess, at Óðinn fór heiman ok kom þar, er þrælur níu slógu hey. Hann spyrr, ef þeir vili, at hann brýndi ljá þeira. Þeir játa því. Þá tekr hann hein af belti sér ok

ósætt f. - Unfriede
 friðstefna f. - Zusammenkunft
 zwecks Friedens-
 schluss
 grið n. - Frieden
 á þá lund - auf
 diese Weise
 ker n. - Gefäß
 spýta (tt) - speien
 hráki m. - Speichel
 skilnaðr m. -
 Trennung
 týnask (nd) -
 verlorengehen
 griðamark n. -
 Friedenszeichen
 órlausn f. -
 Antwort
 fræði n. u. f. -
 Wissen
 heimboð n. -
 Einladung
 dvergr m. - Zwerg
 einmæli n. -
 Geheimgespräch
 blanda (blett u. -
 að-) - mischen
 hunang n. - Honig
 mjǫðr m. - Met
 fræðamaðr m. -
 Gelehrter
 kafna (að) -
 ersticken
 mannvit n. -
 Weisheit
 fróðr adj. - klug
 fróðleikr m. -
 Wissen
 boði m. - Klippe
 hvelfa (fd) -
 umkippen
 ósyndr adj. -
 Nichtschwimmer
 rétta (tt) - auf-
 richten
 atburðr m. -
 Vorfall
 kunna illa - etw.
 übel aufnehmen
 huglétr adj. -
 leicht ums Herz
 kvernsteinn m. -
 Mühlstein
 leiðask - leid sein
 óp n. - Rufen,
 Geschrei
 flytja (flutta) -
 befördern
 flæðarsker n. -
 Schäre, die bei Flut
 unter Wasser liegt
 lífsgrið n.pl. -
 Sicherheit für das
 Leben
 hirða (rd u. rt) -
 hüten
 gæzla f. -
 Bewachung
 fylli f. - Fülle

brýndi ljána, en þeim þótti bíta ljána miklu betr ok fóludu heinina, en hann mat svá, at sá, er kaupa vildi, skyldi gefa við hof, en allir kváðusk vilja ok báðu hann sér selja, en hann kastaði heininni í lopt upp. En er allir vildu henda, þá skiptusk þeir svá við, at hverr brá ljánunum á háls qðrum. Óðinn sótti til náttstaðar til jötuns þess, er Baugi hét, bróður Suttungs. Baugi kallaði illt fjárhald sitt ok sagði, at þrælar hans níu h...fðu drepisk, en talðisk eigi vita sér ván verkmanna. En Óðinn nefndisk fyrir honum Bolverkr. Hann bauð at taka upp níu manna verk fyrir Bauga, en mælti sér til kaups einn drykk af Suttunga miði. Baugi kvazk enskis ráð eiga af miðinum, sagði, at Suttungr vildi einn hafa, en fara kvezk hann mundu með Bolverki ok freista, ef þeir fengi mjöðinn. Bolverkr vann um sumarit níu manna verk fyrir Bauga, en at vetri beiddi hann Bauga leigu sinnar. Þá fara þeir báðir til Suttungs. Baugi segir Suttungi, bróður sínum, kaup þeira Bolverks, en Suttungr synjar þverliga hvers dropa af miðinum. Þá mælti Bolverkr til Bauga, at þeir skyldu freista véla nokkura, ef þeir megi ná miðinum, en Baugi lætr þat vel vera. Þá dregr Bolverkr fram nafar þann, er Rati heitir, ok mælti, at Baugi skal bora bjargit, ef nafarrinn bítr. Hann gerir svá. Þá segir Baugi, at gegnum er borat bjargit, en Bolverkr blæs í nafars raufina, ok hrjóta spænirnir upp í móti honum. Þá fann hann, at Baugi vildi svíkja hann, ok bað bora gegnum bjargit. Baugi boraði enn. Enn er Bolverkr blés annat sinn, þá fuku inn spænirnir. Þá brásk Bolverkr í orms líki ok skreið í nafars raufina, en Baugi stakk eptir honum nafrinum ok misti hans. Fór Bolverkr þar til, sem Gunnloð var, ok lá hjá henni þrjár nætr, ok þá lofaði hon honum at drekka af miðinum þrjá drykki. Í inum fyrsta drykk drakk hann alt ór Óðreri, en í qðrum ór Boðn, í inum þriðja ór Són, ok hafði hann þá allan mjöðinn. Þá brásk hann í arnar ham ok flaug sem ákafast. En er Suttungr sá flug arnarins, tók hann sér arnar ham ok flaug eptir honum. En er æsir sá, hvar Óðinn flaug, þá settu þeir út í garðinn ker sín. En er Óðinn kom inn of Ásgarð, þá spytti hann upp miðinum í kerin, en honum var þá svá nær komit, at Suttungr mundi ná honum, at hann sendi aptr suman mjöðinn, ok var þess ekki gætt. Hafði þat hverr, er vildi, ok kqllum vér þat skáldfífla hlut. En Suttunga-mjöð gaf Óðinn ásunum ok þeim m...nnum, er yrkja kunnu. Því kqllum vér skáldskapinn feng Óðins ok fund ok drykk hans ok gjof hans ok drykk ásanna.“

lqgr m. - Wasser, Flüssigkeit
farskostr m. - Fahrzeug
fjorlausn f. - Lebensrettung
hey n. - Heu
brýna (nd) - schleifen
lé (Akk. ljá) f. - Sense
játa (að) - bejahen
hein f. - Wetzstein
fala (að) - abkaufen wollen
meta (mat) - einen. Preis festsetzen
hof n. - Tempel
fjárhald n. - Vermögensverhältnisse
verkmadr m. - Arbeiter
freista (að) - versuchen
leiga f. - Arbeitslohn
kaup n. - Handel
synja (að) - verweigern
þverliga adv. - rundweg
vél f. - Arglist, Betrügerei
nafarr m. - Bohrer
gegnum praep. - durch
rauff. - Öffnung, Loch
hrjóta (hraut) - geschleudert werden
spánn m. - Span, Splitter
fjúka (fauk) - fliegen
líki n. - Gestalt
stinga (stakk) - stechen
míssa (st) - verfehlen
qrn (G. arnar) m. - Adler
hamr m. - Hülle, Gestalt
fífl n. - Trottel
yrkja (orta) - dichten
fengr m. - Fang, Beute